तंतवःकुलतंतवःपांडवाःआप्यायिताःत्वयैवसंवर्द्धिताः पूर्वरूपमार्षं तनवःसूक्ष्माःबालाइत्यर्थः बहुलाःसमाःबहून्संवत्सरान् बहुत्वात्बंधूनामन्येषांचऋषीणांबहुत्वात्वनेआयासान्सहंतिअतःसतांउपमाभवं तिपांडवाइवसंतइतिलोकेवदंति अतःसत्तमाःपांडवास्त्वयानवंचनीयाइतिभावः ॥ ५९ ॥ अन्येतुज्ञातयोनपांडवतुल्याइत्याह धूमायंतेइति व्यपेतानिपृथग्भूतानि ॥ ६० ॥ ब्राह्मणादिसाहचर्यात्ज्ञातयोप्य त्रायुद्धार्थिनएवमाह्याः तादृशांश्चपांडवान्जिघांसंतःपतिष्यंत्येवेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ एकजःएकाकी प्रसह्यःशक्यः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ सधनतांऋतेविना अनातुरत्वात्ऋतेचभद्रंतेस्तुइत्या

तंतवोप्यायितानित्यंतनवोबहुलाःसमाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमासतां ॥ ५९ ॥ धूमायंतेव्यपेतानिज्वलंतिसहितानिच ॥ धृतराष्ट्रोल्मुकानीवज्ञात योभरतर्षभ ॥ ६० ॥ ब्राह्मणेषुचयेशूराःस्त्रीषुज्ञातिषुगोषुच ॥ वृंतादिवफलंपक्वंधृतराष्ट्रपतंतिते ॥ ६१ ॥ महानप्येकजोवृक्षोबलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्यएव वातेनसस्कंधोमर्दितुंक्षणात् ॥ ६२ ॥ अथयेसहितावृक्षाःसंघशःसुप्रतिष्ठिताः ॥ तेहिशीघ्रतमान्वातान्सहंतेन्योन्यसंश्रयात् ॥ ६३ ॥ एवंमनुष्यमप्येकंगुणै रपिसमन्वितं ॥ शक्यंद्विषंतोमन्यंतेवायुर्द्रुममिवैकजं ॥ ६४ ॥ अन्योन्यसमुपष्टंभादन्योन्यापाश्रयेणच ॥ ज्ञातयःसंप्रवर्द्धंतेसरसीवोत्पलान्युत ॥ ६५ ॥ अव ध्याब्राह्मणागावोज्ञातयःशिशवःस्त्रियः ॥ येषांचान्नानिभुंजीतयेचस्युःशरणागताः ॥ ६६ ॥ नमनुष्येगुणःकश्चिद्राजन्सधनतामृते ॥ अनातुरत्वाद्भद्रंतेमृतक ल्पाहिरोगिणः ॥ ६७ ॥ अव्याधिजंकटुकंशीर्षरोगिपापानुबंधंपरुषंतीक्ष्णमुष्णं ॥ सतांपेयंयन्नपिबंत्यसंतोमन्युंमहाराजपिबप्रशाम्य ॥ ६८ ॥ रोगार्दितानफ लान्याद्रियंतेनवैलभंतेविषयेषुतत्त्वं ॥ दुःखोपेतारोगिणोनित्यमेवनबुध्यंतेधनभोगान्नसौख्यं ॥ ६९ ॥ पुरात्युक्तंनाकरोस्त्वंवचोमेद्यूतेजितांद्रौपदींप्रेक्ष्यराजन् ॥ दुर्योधनंवारयेत्यक्षवत्यांकितवत्वंपंडितावर्जयंति ॥ ७० ॥ नतद्बलंयन्मृदुनाविरुध्यतेसूक्ष्मोधर्मस्तरसासेवितव्यः ॥ प्रध्वंसिनीक्रूरसमाहिताश्रीर्मृदुप्रौढाग च्छतिपुत्रपौत्रान् ॥ ७१ ॥ धार्तराष्ट्राःपांडवान्पालयंतुपांडोःसुतास्तवपुत्रांश्चपांतु ॥ एकारिमित्राःकुरवोत्र्येककार्याजीवंतुराजन्सुखिनःसमृद्धाः ॥ ७२ ॥

शीर्वचनमाप्तत्वसूचनार्थं ॥ ६७ ॥ धनवाननातुरश्चत्वंगुणीसन्शमंप्राप्नुहीत्याह अव्याधिजमिति कटुकंअरोचकं परुषंरूक्षं तीक्ष्णंछेदकं उष्णंदुःसहस्पर्शं पेयंगिलनीयं मन्युंदैन्यं मन्युर्दैन्येक्रतौकुधी तिकोशात् प्रशाम्यशांतिंक्षमांप्राप्नुहि ॥ ६८ ॥ संतापाद्याधिमृच्छतीत्युक्तमतस्तौद्वावपिनिंदति फलानिपुत्रपश्वादीनि तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकंपित्तोपहतरसनत्वात् एवंसर्वत्र भोगःस्त्र्यादिसंगःधनादिजंसुखंल ब्धमपिनबुध्यंते अतःसंतापंजागरादिद्वारारोगोत्पादकंत्यजेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ कितवत्वंद्यूतप्रियत्वं ॥ ७० ॥ मृदुनासहिष्णुना धर्मःदायविभागाख्यः क्रूरेत्वत्पुत्रेसमाहिताश्रीर्मृदुनायुधिष्ठिरेणप्रौढासती ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

Digitized by Google